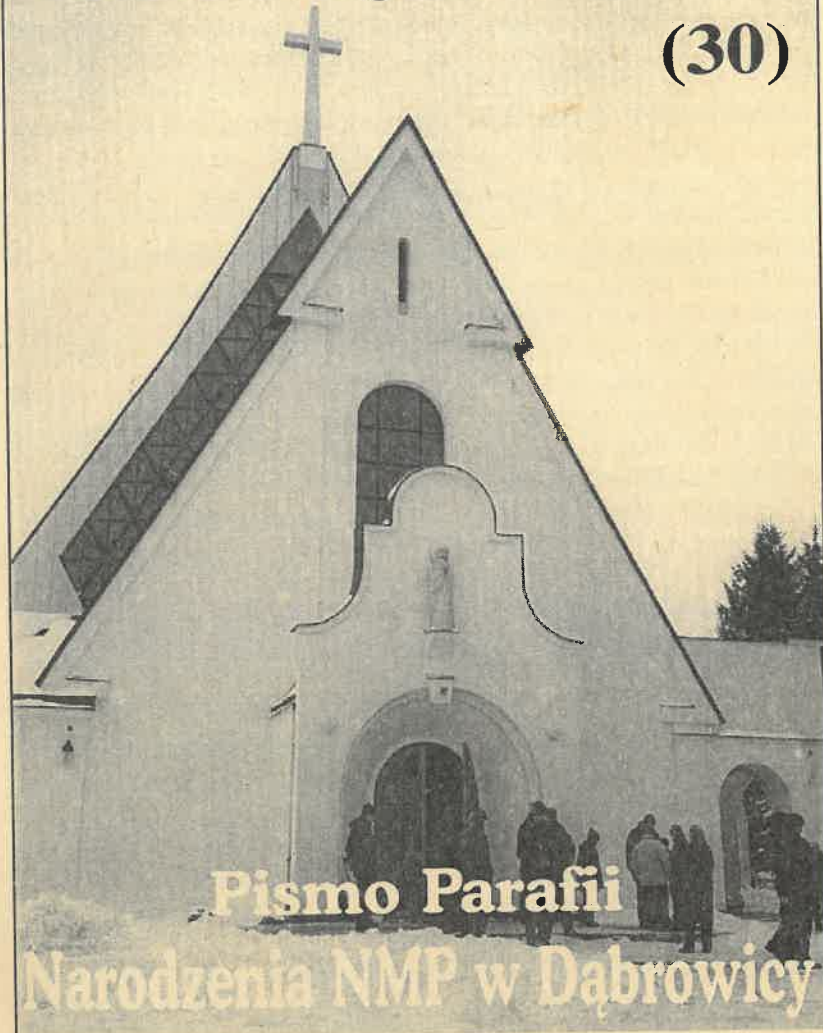

ARCHIWUM

ECHO DĄBROWICY

(30)

Pismo Parafii

Narodzenia NMP w Dąbrowicy

WIELKANOC 2003

Drodzy parafianie

Stajemy ponownie przed tajemnicą Bożej Miłości, objawiającej się światu przez mękę, śmierć i zmartwychwstanie Syna Bożego, Jezusa Chrystusa. Przez okres Wielkiego Postu będziemy przygotowywać nasze serca na spotkanie ze Zbawicielem, zwycięzcą śmierci, piekła i szatana. Udział w Gorzkich Żalach, Drodze Krzyżowej, w rekolekcjach i podjęte postanowienia wielkopostne pomogą nam o wiele głębiej uświadomić sobie naszą grzeszność, przemijanie i śmiertelność ludzkiej natury.

Wielki Post powinien nas ukierunkować na przeżywanie największej prawdy naszej wiary – zmartwychwstania. Musimy sobie uświadomić, że Chrystus zmartwychwstał po to, aby każdy z nas mógł zmartwychwstać do życia wiecznego przy końcu czasów. By jednak zmartwychwstanie stało się naszym udziałem musimy najpierw z miłością odpowiedzieć na Jego miłość. Mamy powstać z naszych grzechów, ludzkich słabości, mamy przemieniać nasze serca tak, aby coraz bardziej żyć, jak człowiek wskrzeszony ze śmierci do prawdziwego życia.

W okresie Wielkiego Postu przeżyjemy rekolekcje wielkopostne. Rozpocznemy też przygotowanie do naszego wielkiego przeżycia w historii naszej parafii, jakim będzie konsekracja naszego kościoła w dniu 15 czerwca o godz. 12.00. Dokona jej ks. Arcybiskup Józef Zyciński. Wcześniej, bo 26 kwietnia, udamy się w pielgrzymce parafialnej do Częstochowy, by prosić Matkę Bożą o owoce naszych misji. A może wybierzesz się do Częstochowy? Spróbuj się wybrać. Od Wielkiego Postu włączymy w modlitwę kółka różańcowe. Prosimy o modlitwę chorych poprzez swoje bóle i cierpienia. W dniach 8-14 czerwca przeżyjemy misje święte przygotowujące nas na uroczystość konsekracji naszego kościoła. W czasie wizytacji biskupiej ks. Arcybiskup poświęci ogrodzenie cmentarza w 50 rocznicę jego powstania.

Program misji znajduje się na końcu gazetki. Znajdź czas na odnowę swojego życia religijnego. Przeżyj te misje jak najgodniej. Wszystkich parafian proszę o modlitwy w intencji misji.

Wasz duszpasterz

MODLITWA PRZED MISJAMI PARAFIALNYMI

Boże pełen litości. Prosimy Cię o błogosławieństwo w mających się odbyć u nas Misjach Parafialnych. Użycz nam Twej łaski, abyśmy się odrodzili w życiu nadprzyrodzonym i wszyscy pojednali z Tobą.

Zachęcenii słowami Jezusa Chrystusa „Proście, a będzie wam dane” (Mt 7,7) błagamy Cię, Boże, o święte natchnienia, o dar skruchy, o szczerą wolę poprawy.

Przeniknij ogniem Ducha Świętego serca tych, którzy długo opierają się Twej łasce. Dopomóż im odnaleźć drogę powrotu do Domu Ojca.

Zapał nas wszystkich duchem apostołskiej gorliwości, abyśmy potrafili zachęcić bliźnich do ohotnego udziału w Misjach Świętych. DUCHU ŚWIĘTY wspieraj misjonarzy swoim światłem. Spraw, niech słowo przez nich głoszone skutecznie dociera do wszystkich parafian i skłania ich wolę do pracy nad zbawieniem własnym oraz bliźnich.

Matko Niepokalana, u Twoich stóp składamy całą pracę misyjną w naszej parafii. Przyczyniaj się, prosimy, do nawrócenia grzeszników. Wzmocnij słabych i wątpliwych. Zbliź nas wszystkich do Syna Twojego – Jezusa Chrystusa.

Z ufnością powtarzamy za Twoim Rycerzem, św. ojcem Maksymilianem Kolbem: „Gdzie Ty [Maryjo] wejdiesz, tam łaskę nawrócenia wypraszasz”. Amen.

**REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE
W PARAFII DĄBROWICA
w dniach 3-6 kwietnia 2003 roku**

3 IV – CZWARTEK

Godz. 10.00 – Gorzkie Żale i nauka dla dzieci
Godz. 17.00 – Msza święta i nauka dla wszystkich
Godz. 18.30 – Msza święta i nauka dla młodzieży

4 IV – PIĄTEK

Godz. 8.00 – Msza święta i nauka dla wszystkich
Godz. 10.00 – Droga Krzyżowa i nauka dla dzieci
Godz. 16.00 – Droga Krzyżowa
Godz. 16.20 – Nauka stanowa dla rodziców
Godz. 17.00 – Msza święta i nauka dla wszystkich
Godz. 18.30 – Msza święta i nauka dla młodzieży

5 IV – SOBOTA

Godz. 8.00 – Msza święta i nauka dla wszystkich
Godz. 10.00 – Msza święta i nauka dla dzieci
Godz. 12.00 – Msza święta i nauka dla chorych
Godz. 17.00 – Msza święta i nauka dla wszystkich
Godz. 18.30 – Msza święta i nauka dla młodzieży

6 IV – NIEDZIELA

Godz. 8.00 – Msza święta i zakończenie dla starszych
Godz. 10.00 – Msza święta i zakończenie dla młodzieży
Godz. 11.30 – Msza święta i zakończenie dla dzieci
Godz. 17.00 – Msza święta i zakończenie

SPOWIEDŹ

SOBOTA w godz. 8.00-13.00 i 16.30-18.30

**Ks. mgr JAN SOBCZAK
proboszcz parafii Dąbrowica
20 VI 1979 – 13 IV 1981 rok**

Ks. Jan Sobczak urodził się 8 sierpnia 1938 roku w Kocudzy na terenie parafii Frampol, powiat Janów Lubelski, w diecezji lubelskiej. Po ukończeniu szkoły podstawowej udał się na dalszą naukę do Niższego Seminarium Duchownego w Lublinie, które ukończył w roku 1957. W tym też roku wstąpił do Lubelskiego Seminarium Duchownego. W czasie studiów, w latach 1957-1963, odznaczał się pilnością, starannością i po-

bożnością, za co został wyróżniony godnością rocznego diakona.

Dnia 16 czerwca 1963 po ukończeniu studiów seminaryjnych przyjął święcenia kapłańskie z rąk Ks. Biskupa Piotra Kałwy. Uroczystą Mszę świętą prymicyjną odprawił we Frampolu.

Po święceniach kapłańskich został wysłany do pracy duszpasterskiej w charakterze wikariusza współpracownika do parafii św. Anny w Lubartowie. Pracował tam do roku 1967. W latach 1967-1971 pracował jako wikariusz współpracownik w parafii Wniebowzięcia NMP w Puławach. Swoją pracę w Puławach uwieńczył zdobyciem tytułu magistra teologii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. W latach 1971-1976 pracuje jako wikariusz w parafiach lubelskich najpierw u św. Pawła, a potem u św. Michała. Tu rzuca się w wir pracy z młodzieżą, organizując świetlicę dla młodzieży w dawnym budynku kina. W tym też czasie zorganizował Sacro-Song – Festiwal Piosenki Religijnej. Jeszcze jako wikariusz Lubartowa i potem wiele razy uczestniczył w Warszawskiej Pieszej Pielgrzymce na Jasną Górę. Ks. Biskup Bolesław Pylak doceniając zdolności organizacyjne w roku 1976 kieruje ks. Jana Sobczaka na proboszcza do parafii Sitaniec k. Zamościa, gdzie organizuje wczasy dla chorych niepełnosprawnych i buduje nową plebanię. Organizuje też dwie schole śpiewacze: młodzieżową i dziewczęcą. Po trzech latach pracy w Sitańcu mając na względzie potrzebę budowy ośrodka dla chorych na wczaso-rekolekcje kieruje ks. Jana na proboszcza do Dąbrowicy, gdzie pracuje do 13 kwietnia 1981, rozpoczynając budowę nowej plebani, przygotowuje budowę nowego kościoła i ośrodka na wczaso-rekolekcje. I w Dąbrowicy tworzy scholę młodzieżową i dziecięcą. Ponieważ pracy przybywało poprosił do pomocy, za zgodą ks. Biskupa Ordynariusza, kolegę z roku studiów w charakterze wikariusza, ks. Jerzego Wnuka.

Dnia 13 kwietnia opuszcza parafię Dąbrowica i za zgodą Ks. Biskupa wyjeżdża na misje, najpierw do Zambii w latach 1981-1988, a potem do Republiki Południowej Afryki w latach 1988-1995.

W Zambii pracował ze słynnym misjonarzem-jezuitą ks. Kard. Adamem Kozłowieckim, który po rezygnacji z diecezji został wikariuszem na parafii misyjnej. Po 15 latach pracy misyjnej przyjechał na odpoczynek do kraju, z myślą pozostania w duszpasterstwie diecezjalnym. W roku 1995 inkardynuje się do diecezji sandomierskiej i tu ks. Biskup powierza mu tworzenie nowej parafii i budowę kościoła pw. św. Jadwigi w Janowie Lubelskim.

W ciągu kilku lat buduje nowy kościół, dom parafialny, a obecnie buduje nowe organy. Ks. Biskup doceniając jego pracę mianuje go Kanonikiem Honorowym Sandomierskiej Kapituły Katedralnej od 1995 roku. Ks. Jan Sobczak nadal pracuje w tej parafii.

Lektorzy w Kaliszanach

To, o czym chcemy napisać zaczęło się w Wielki Czwartek 2002 roku. Wtedy to zostaliśmy ustanowieni, podczas uroczystego obrzędu, lektorami w naszej parafii. Jednakże, był to dopiero początek naszej formacji duchowej. Wiedzieliśmy, że musimy wiele pracować nad sobą i oto 22 lipca tego roku uzyskaliśmy taką możliwość. Dzięki staraniom ks. proboszcza Zygmunta Lipskiego udaliśmy się w grupie pięciu lektorów do domu rekolekcyjnego w Kaliszanach nad Wisłą. Dom ten prowadzi wspólnota katolicka „Ognisko Światła i Miłości”. Duchowym Ojcem ogniska jest ks. Marian Matusik, który serdecznie nasz przywitał. Powitała nas także wspaniała słoneczna pogoda, piękna nadwiślańska przyroda i kontemplacyjna cisza. W czasie gdy nasza grupa zakwaterowywała się do ośrodka przyjeżdżała młodzież, która miała uczestniczyć w rekolekcjach rozpoczynających się w tym czasie. Przyjechali oni z różnych stron Polski, a także były dwie osoby z Francji.

Głównym celem naszego pobytu było doskonalenie umiejętności lektorskich, zacieśnianie przyjaźni pomiędzy nami a także pogłębianie naszej duchowości. Realizowaliśmy to poprzez specjalnie ułożony program dnia. Zwykle dzień rozpoczynaliśmy od spotkania wszystkich mieszkańców w kaplicy, gdzie odbywała się poranna modlitwa, w czasie której dziękowaliśmy Bogu za nowy dzień. Każdego dnia, od śniadania aż do kolacji, realizowaliśmy program opracowany przez ks. Proboszcza. Jednego dnia odbyliśmy pieszą pielgrzymkę do sanktuarium św. Stanisława w Piotrawinie. Tam uczestniczyliśmy we Mszy świętej, któ-

wą celebrował ks. Proboszcz, zwiedziliśmy muzeum parafialne, wysłuchaliśmy interesującego wykładu tamtejszego duszpasterza na temat historii powstania sanktuarium w Piotrawinie. Innego dnia, nad brzegiem Wisły odbyliśmy przechadzkę, która upłynęła nam na wspólnej modlitwie. Urozmaiceniem każdego dnia były zajęcia rekreacyjno-sportowe. Zwykle były to mecze piłki siatkowej oraz jeden mecz piłki nożnej, które w większości wygraliśmy w pięknym stylu! Dzień kończyliśmy wieczornym spotkaniem wszystkich mieszkańców domu rekolekcyjnego, w czasie którego uczestnicy rozważali temat dnia oraz słuchali nauk ojca Mariana. Później przechodziliśmy do kaplicy, gdzie wspólną modlitwą w niezwyklej atmosferze dziękowaliśmy Bogu za przeżyty dzień.

Dzisiaj, gdy piszemy te słowa, wracamy myślami do Kaliszan, gdzie spędzony czas utrwalił się na stałe w naszej pamięci i dziękujemy Bogu, że nasze ścieżki skierował właśnie tam.

Lektorzy

„JASNOGÓRSKA PANI, TYŚ NASZĄ HETMANKĄ
POLSKI TYŚ KRÓLOWĄ I NAJLEPSZĄ MATKĄ”

**Nasza parafia organizuje PARAFIALNĄ PIELGRZYMKĘ NA
JASNĄ GÓRĘ W DNIU 26 KWIETNIA (SOBOTA).**

Wybierz się siostró i bracie na wspólną modlitwę. Jeździmy jako społeczność parafialna co roku. Czekaemy na zgłoszenia do Wielkanocy (20 kwietnia).

Polska wczoraj i dziś

Dzień 11 listopada – to dzień szczególnie dla Polaków. Po 123 latach niewoli nasza Ojczyzna odzyskała niepodległość. Zawdzięczamy to wierze i ogromnej determinacji narodu polskiego i wybitnym patriotom takim, jak Romuald Traugut, Ignacy Daszyński, Ignacy Paderewski, Wincenty Witos, Roman Dmowski, Wojciech Korfanty, Jędrzej Moraczewski. Dzięki mądrości i silnej woli Józefa Piłsudskiego marzenia udręczonych niewolą Polaków spełniły się. Nasza Ojczyzna tak boleśnie doświadczana przez zaborców znów wróciła na mapę Europy. Dlatego z ogromnym sentymentem wspominamy tamte czasy wracając myślami do historii, śpiewając pieśni legionowe. Ten sentyment miesza się jednak z bólem i troską o kształt naszej Ojczyzny, w której przyszło nam obecnie żyć. Brakuje prawdziwych, odpowiedzialnych elit politycznych Polaków, którzy by wzorem naszych przodków szczerze kochali Ojczyznę i walczyli o jej dobro. Walczyli nie bronią, ale mądrymi decyzjami. Tymczasem postępuje wyprzedaż polskiej ziemi obcokrajowcom, najlepszych zakładów, kopalń, hut, stoczni, banków itp. Media prawie w 90% są w obcych rękach i w niewłaściwy sposób kształtują świadomość Polaków. Ludzie, którzy jeszcze myślą po polsku i widzą ogromne zagrożenie dla suwerenności i niepodległości Ojczyzny są wyśmiewani i nazywani Ciemnogrodem, szowinistami, czy antysemitami. Media lansują modę na sukces za wszelką cenę, nieograniczoną wolność prowadzącą do wynaturzeń. Młodzieży wpaja się, że wszystko jest dozwolone, co daje przyjemność. Bardzo często dobro i zło, prawda i fałsz, tak ściśle do siebie przylegają, że zdrowo myślącemu człowiekowi jest bardzo trudno żyć.

Dnia 11 listopada 2002 roku rodziny należące do ruchu Światło-Życie przygotowały akademię poświęconą 84 rocznicy odzyskania niepodległości przez Polskę. Przed akademią została odprawiona uroczysta Msza święta z udziałem asysty ministranckiej w intencji Ojczyzny, W czasie Mszy świętej miejscowa schola młodzieżowa śpiewała specjalnie przygotowane pieśni. Zostało też wygłoszone patriotyczne kazanie. Na tę uroczystość przybyło wielu parafian. Celem akademii było wrócić myślami do tamtych wydarzeń i „zadumać się nad listopadowym przemianami, wsłuchać się w grobów ciszę, które tak wiele mówią”...

Chcieliśmy przypomnieć, że Bóg, Honor, Ojczyzna – to hasła, których nie należy się wstydzić, ale na nowo je zaktualizować. Chcieliśmy poprzez prozę, recytację wierszy i śpiew pięknych polskich, patriotycznych pieśni pobudzić do refleksji – czym tak naprawdę jest dla mnie Ojczyzna.

H. P.

NIEDZIELA MISYJNA W NASZEJ PARAFII

Niedziela 17 listopada była 33 niedzielą zwykłą, a zarazem niedzielą misyjną z udziałem Sióstr Franciszkanek Misjonek Maryi, z racji ogłoszenia w dniu 20 października założycielki zgromadzenia błogosławioną. Msza święta była poświęcona modlitwom misyjnym z racji wyniesienia jej na ołtarze, a także zmarłemu Janowi Łbikowi w dziesiątą rocznicę śmierci. Prosiliśmy Boga o nowe powołania do zakonu, o nawrócenie za sprawą misjonek ludzi, którzy nie znają Jezusa Chrystusa i miłosierdzie dla zmarłych. Modliliśmy się także w intencji sióstr misjonek, które gościliśmy owej niedzieli w parafii, by Bóg je wspierał i im błogosławił. Prosiliśmy, aby przykład życia i charyzmat założycielki zgromadzenia pociągał wiele dziewcząt do naśladowania Chrystusa. Siostry przyniosły dary dla Pana Boga. Zapalona świeca była symbolem wiary, którą misjonarze zanoszą w najodleglejsze zakątki ziemi. Prosiły Boga, aby napełnił je swoim światłem, a także modliły się o pokój w Afryce, wolność wyznawania wiary w Azji, poszanowanie godności człowieka w obu Amerykach, możliwość rozwoju gospodarczego w Oceanii i nawrócenie Europy. Kwiaty były znakiem wdzięczności za całe życie. Tym darem siostry pokazywały Bogu, że chcą mu oddać swe życie bez reszty. Ofiarowując chleb i wino prosiły, by za sprawą Jezusa mogły się w Niego przemienić. Prosiły o pokój i zbawienie na całym świecie. Dziękowaliśmy za dar założycielki, która oddała swe życie jako ofiarę całopalną za Kościół i zbawienie świata. Siostry dziękowały Bogu, ks. Proboszczowi i nam, wiernym, że mogą się z nami dzielić radością z beatyfikacji założycielki przez Papieża Jana Pawła II. Ten dzień był naszym wspólnym dziękczynieniem za otrzymane dary. Podczas tej Mszy ksiądz przypomniał nam również przypowieść o talentach pochodzącą z Ewangelii według św. Mateusza. Wniosek z tej przypowieści lepiej jest wytłumaczony w Ewangelii według św. Łukasza,

do której odnosi nas Pismo Święte: „Uważajcie więc, jak słuchacie. Bo kto ma, temu będzie dane; a kto nie ma, temu zabiorą i to, co mu się wydaje, że ma” (Łk 8,18).

Poznajmy życiorys nowej błogosławionej.

Maria urodziła się w roku 1830 w Bretanii, we Francji. Od początku swego życia czuła, że jest pod specjalną opieką Ducha Świętego. Od dziecka nosiła w sercu pragnienie absolutu. Była tym darem wielka zdolność do miłości. Maria czuła bardzo głęboką potrzebę, by ofiarować siebie Bogu. Przełomowe doświadczenie w swym życiu porównywała do tego, jakiego doświadczył św. Paweł w drodze do Damaszku. W czasie błogosławieństwa ujęło ją zdanie: „Będę Cię kochał bardziej niż ty mnie kochasz, Ja który jestem bez skazy, bo jestem nieskończonym Bogiem”. Rozpoznaje dar Boga, powierza mu siebie. Była kobietą mocną dzięki Bogu, wyposażoną w liczne dary i talenty Ducha Świętego, umiłowanie prawdy, miłość, która stała się pasją jej życia. Bóg powołuje ją, prowadzi i przygotowuje do misji w Jego Kościele, co zaowocuje powstaniem zakonu Sióstr Franciszkanek Misjonarek Maryi. Krótko przebywała u Klarysek, gdzie poznała i pokochała życie ewangeliczne św. Franciszka w prostocie i ubóstwie. Tam została powołana przez Boga. Miała dziesięcioletnie doświadczenie misyjne w Indiach u Sióstr Maryi Wynagrodzicielki. Ukształtowało w niej to żarliwość misjonarską, chęć nawracania i zbawienia każdego człowieka. Oddała siebie dla braci. 6 stycznia 1876 r. zostało założone nowe zgromadzenie. Maria przyjęła imię Marii od Męki Pańskiej. Wzorem dyspozycyjności na działanie Boga była dla niej Maryja. Od Niej nauczyła się uległości Bogu. Także wtedy kształtowało się jej powołanie adoratorskie, które przekazała później swym duchowym córkom. Rozumiała moc i potęgę Jezusa. Przekazała siostrze misję łączenia świata z łaską Tabernakulum. Gdy wysyłała je na misję, nawet tę najodleglejszą i najniebezpieczniejszą radowała się, gdyż wiedziała, że Jezus będzie niesiony tam, gdzie ludzie żyją jeszcze w mroku. Była kobietą o bardzo głębokich uczuciach. Pragnęła prawdy, miłości. Boga. Była misjonarką na wzór św. Franciszka. Misja, którą nam przekazała to to, że człowiek ma pokładać całą ufność w Bogu, a nie w dobrach materialnych, choćby najwartościowszych, ani w swoich talentach. Wszystko po to, by objawiać światu Jezusa. W sercu słyszała Jego głos. Pozwoliła Bogu kochać siebie oraz poprzez siebie. Maria umarła w 1904 roku. Założone przez nią zgromadzenie liczyło wówczas 8000 sióstr w 76 krajach na wszystkich kontynentach.

Katarzyna Żagiel

Tumusifu Yesu Kristu!

Tym powitaniem w języku swahili chciałbym rozpocząć ten list. Jestem w Kahangala dwa miesiące, powoli przyzwyczajam się do wszelkich nowości: jedzenia, języka, kultury, klimatu. Nasz dom jest położony u podnóża wzgórza, z którego widać jezioro Wiktorii. Obszar ten zamieszkują ludzie z plemienia Sukitma, są bardzo przyjaźni i gościnni. Klimat jest troszkę inny niż w Dar es Salaam (stolicy Tanzanii), nie ma tak dużej wilgotności powietrza, która tam sięga 90%, ale jest czasami dość gorąco. Od trzech tygodni mamy porę deszczową, ochłodziło się, a noce są nawet zimne. Ale dzięki deszczowi zazieleniło się i przybyło kwiatów. Tydzień temu ludzie z naszej wioski przynieśli ziarno do błogosławieństwa i rozpoczęli pracę w polu.

Jest nas tutaj 21 nowicjuszy: 1 z Indii, 4 z Polski i 16 z różnych części Afryki; oraz 3 przełożonych: Raphael z Kongo (mistrz nowicjatu), Charlie z Irlandii i Emmanuel z Francji. Razem jest nas 11 narodowości z 3 kontynentów, prawdziwa międzynarodowa wspólnota. Nasz zwykły dzień rozpoczyna się o 7.25 modlitwą poranną – Jutrznia, potem śniadanie, wykłady, medytacja, obiad, krótki odpoczynek, praca i o 18.30 Msza święta. Wieczorem jest jeszcze kolacja i rekreacja. Co do jedzenia, to oczywiście jest ono typowo afrykańskie. Z racji tego, że niedaleko jest do jeziora, mamy dużo ryb; najpospolitsza jest wołowina; kurczak jest bardzo

rzadko, a wieprzowina to prawdziwy rarytas. Do rzadkości należy również mięso kozłące. Do mięsa jest ryż, matoke (gotowane banany), ugali (z kukurydzy), frytki i czasami spaghetti. Na jedzenie na pewno nie mogą narzekać. W ciągu miesiąca przytyłem 1 kg,

niewiele, ale jak na mnie to całkiem sporo.

Każdy z nas jest odpowiedzialny za jakąś małą część życia wspólnotowego. Moim głównym obowiązkiem jest infirmeria – czyli wszystkie sprawy związane z lekami i zdrowiem. Ostatnio nawet musiałem udzielić pomocy chłopakowi, którego ukąsił skorpion. Był to mój pierwszy raz i przy nacinaniu nogi miałem trochę oporów, ale teraz wszystko jest już w porządku.

W niedzielę mamy pracę pastoralną. Ja z kolegą jeździmy do szpitala, inni roznoszą Komunię dla chorych, jeszcze inni biorą udział w

spotkaniach małych wspólnot parafialnych. W związku z tym w niedzielę wstaję nieco wcześniej (o 6.00), by po szybkim śniadaniu dojechać na rowerze 10 km do najbliższego miasteczka Magu. Tam po Mszy parafialnej odwiedzam chorych w miejscowym szpitalu i wracam do domu. Jestem wyczerpany, bo wracanie w południe nie należy do najprzyjemniejszych (szczególnie pod górę), ale ta praca daje mi dużo radości. Niestety nie znam jeszcze miejscowego języka, więc moja praca nie jest jeszcze taka jak być powinna. Do tej pory opanowałem powitania, chociaż i tak często coś myślę, dobrze, że kolega z którym mam apostolat zna swahili.

Ostatnio w naszej wspólnocie przeżywaliśmy rekolekcje. Po trzech dniach skupienia odbyła się uroczystość oficjalnego przyjęcia do Zgromadzenia. Piękna ceremonia, podczas której otrzymałem Biblię i

Konstytucje Misjonarzy Afryki, oraz zasadziłem swoje ziarno, by rosło razem ze mną. To tyle wieści ode mnie z Kahangala. W listach, które otrzymuję, docierają do mnie wieści, że parafianie modlą się w mojej intencji. Bardzo dziękuję za wszelkie oznaki pamięci. W każdy pierwszy czwartek miesiąca pamiętam o Was wszystkich w modlitwach. Jeszcze raz Bóg zapłać za okazaną życzliwość i pomoc. Z Panem Bogiem.

Paweł

ZAPROSZENIE

„Boże, Ojczy nasz, wesprzyj trud pracujących na roli i spraw, aby ziemia przyniosła oczekiwane plony. Pozwól nam z zebranego ziarna nakarmić głodnych i naucz nas szacunku dla chleba. A chleb przemieniony na ołtarzu w Ciało Twego Syna niech stanie się dla nas pokarmem na życie wieczne”.

Wszyscy nasi parafianie posiadają działki, ogrody, sady. W trosce o jak najlepsze owoce naszej pracy zapraszamy do modlitwy o szczęśliwe plony.

Plan poświęcenia pól w tym roku:

3 maja: Godz. 15.00 – ul. Deszczowa i Przejrzysta

4 maja: Godz. 15.00 – Kolonia Płouszowice

11 maja: Godz. 15.00 – Kolonia Nałęczowska

29 maja: Godz. 17.00 – Kolonia Warszawska

1 czerwca: Godz. 15.00 – Dąbrowica

Oplątek Parafialnego Oddziału Akcji Katolickiej

W okresie Bożego Narodzenia ludzie bliscy sobie dzielą się opłatkiem. Stało się to już zwyczajem grup, wspólnot a nawet większych zgromadzeń. Oddział Parafialny Akcji Katolickiej w dniu 2 stycznia 2002 r., po Mszy świętej w intencji powołań kapłańskich i zakonnych, zebrał się w sali Domu Parafialnego przy wspólnym stole. Jak nakazuje tradycja i obyczaj rozpoczęliśmy fragmentem Ewangelii św. Łukasza (2,1-14), potem Ojczy nasz..., Zdrowaś Maryjo... Następnie łamaliśmy się opłatkiem, składając sobie życzenia, śpiewaliśmy kolędy i mieliśmy okazję poznać genezę tradycji i zwyczajów świątecznych (ukłon w stronę p. A. Kuśmirka).

Święto Bożego Narodzenia ma bardzo uroczysty charakter. Jest przeżywane, zwłaszcza w narodzie polskim, jako święto rodzinne. Zaznacza się to najbardziej w przeżywaniu Wieczoru Wigilijnego. Najważniejszym jego wydarzeniem jest dzielenie się opłatkiem. W starożytności chrześcijańskiej, wierni uczestniczący w

Mszy świętej składali na ofiarę chleb. Był on w części przeznaczony do konsekracji i rozdzielany jako Komunia Święta. Drugą część błogosławiono przy Mszy świętej i rozdzielano wiernym do spożycia. Ten błogosławiony chleb, często zabierano do domów dla podzielenia się z tymi, którzy nie mogli uczestniczyć we Mszy świętej. Z upływem czasu zwyczaj ten uległ zapomnieniu, gdyż nie przynoszono już chleba na ofiarę. W zmienionej postaci przetrwał ten zwyczaj na Ziemiach Polskich. W okresie adwentu kapłani przekazywali wiernym specjalnie przygotowany i błogosławiony chleb – opłatek, którym dzielono się podczas Wieczery Wigilijnej. Gdy Polska utraciła byt państwowy po rozbiorach ostoja dla życia narodowego stało się życie religijne w Kościele katolickim. Częste w owym czasie rozdzielanie rodzin, spowodowane zesłaniami na Sybir, po powstaniach narodowych, oraz wymuszoną emigracją, sprawiło, że na święta Bożego Narodzenia, wraz z innymi prezentami, przesyłano sobie opłatek. Stał on się w ten sposób symbolem Świąt, a dzielenie się nim było wyrazem uczuć, przyjaźni i życzliwości. Na uwagę zasługuje również fakt, iż nazwa miejscowości Betlejem oznacza „Dom chleba”. Stąd dodatkowy aspekt symboliczny opłatka, jako znaku Jezusa Chrystusa i Jego ziemskiego narodzenia.

Panie Boże – naucz nas dzielić się chlebem, miłością i życzliwością z każdym człowiekiem. Obdarz nas wszystkich Twoim pokojem, abyśmy wspólnie ślawili Twoją ojcowską dobroć.

Jola Golas

Święta Cecylia, męczennica – patronka muzyków

Święta Cecylia jest jedną z najślawniejszych męczennic Kościoła rzymskiego. Żyła najprawdopodobniej na przełomie II i III wieku. Niestety, w zachowanych opisach jej męczeństwa trudno odróżnić fakty historyczne od legend. Cecylia jako chrześcijanka złożyła ślub czystości. Mimo że zmuszono ją do małżeństwa z poganinem Walerianem, nie tylko nie złała ślubu, lecz jeszcze pozyskała dla Chrystusa swego męża i jego brata. Wszyscy troje ponieśli śmierć męczeńską poprzez ścięcie. Za czasów papieża Paschalisa I w roku 822 znaleziono grób Cecylii w katakumbach św. Kaliksta obok krypty papieża. Jej ciało było nienaruszone, w pozycji leżącej, lekko pochylone ku ziemi. Papież kazał je przenieść do bazyliki św. Cecylii, postawionej na Zatybrzu w IV wieku ku jej czci. Ponieważ legenda głosi, że Cecylia grała na organach, które wówczas w Rzymie były bardzo wielką rzadkością, ikonografia przedstawia ją także z organami lub harfą. Począwszy od 1561 roku św. Cecylia stała się patronką muzyki kościelnej w Kościele rzymskokatolickim. W 1583 roku papież Grzegorz XIII

powołał Kongregację Muzyków Rzymskich pod jej patronatem, a w rok potem Alessandro Marino ufundował w Rzymie bractwo muzyczne, które oddał pod opiekę św. Cecylii. Do dnia dzisiejszego św. Cecylia patronuje Akademiom Muzycznym. Jest patronką chórów, poetów, śpiewaków i zespołów wokalnie-muzycznych, muzyków a także budowniczych instrumentów muzycznych i organów. Jest też patronką niewidomych. Jej święto obchodzone jest w dniu 22 listopada. W naszej parafii zawsze w tym dniu odprawiana jest Msza święta w intencji scholi, organisty, zespołu Pieśni i Tańca, Zespołu Śpiewaczego KGW oraz wszystkich muzyków i śpiewaków.

Święto naszego patrona jest przecież dniem wyjątkowym, otrzymujemy wówczas prezenty od bliskich, życzenia, fetujemy go częstokroć głośno i radośnie. My – członkowie scholi staramy się zawsze, niezależnie od pogody, aby uczestniczyć w święcie naszej patronki – ks. Proboszcz nie zapomina nigdy o odprawieniu Mszy świętej, a my nie możemy takiego wydarzenia ignorować. Szkoda natomiast, że tak mało uczestniczy w nim członków pozostałych grup. A przecież muzyka jest ważną częścią naszego życia. Całe Pismo święte jest pełne Psalmów, hymnów. Jest to świadectwo, że człowiek wielbi Boga poprzez śpiew. Tak też przedstawiany jest stan wiecznego szczęścia – nieustanny śpiew na cześć Pana – Stwórcy i dawcy wszelkiego dobra, także talentu.

Święta Cecylia spraw, by życie każdego z nas było jedną, przepiękną pieśnią śpiewaną Panu.

Jola Golas

„Z dalekiej Fatimy donośny brzmi dzwon”

Dziękując Matce Bożej za otrzymane łaski i prosząc o błogosławieństwo na rok 2003 zapraszam na nabożeństwa fatimskie z udziałem figury Matki Bożej z Fatimy. Chcemy przeprosić Matkę Bożą za nasze grzechy i prosić o łaski na co dzień. Zapraszam wszystkich chętnych. W każdym miesiącu zapraszamy poszczególne dzielnice naszej parafii. W intencji tych dzielnic będą odprawione Msze święte. Program nabożeństw:

13 maja – Kol. Warszawska, godz. 19.00

13 czerwca – Kol. Nałęczowska i ul. Nałęczowska, Stroma, Urodzajna, godz. 19.00

13 lipca – ul. Deszczowa, Główna, Przejrzysta i Zakątek godz. 16.30

13 sierpnia – Dąbrowica Północna i Kol. Sadowników, godz. 19.00

13 września – Kol. Płuszowice przy szosie, godz. 19.00

13 października – Kol. Płuszowice – Pola i Dąbrowica Południowa godz. 17.00

II „Spotkania z Muzyką Organową” w Dąbrowicy

„Gotowe jest serce moje, Boże
zaśpiewam i zagram.
Zbudź się, chwało moja
Zbudź się harfo i cytro!”

W święto Chrystusa Króla, 24 listopada 2002 r., został zainaugurowany drugi sezon „Spotkań z Muzyką Organową” w Dąbrowicy. Zgromadzeni w kościele parafialnym melomani mieli okazję wysłuchania koncertu pt. *Christus vincit, Christus regnat* w wykonaniu młodego, utalentowanego organisty z Lublina Marka Bochniaka.

W programie wieczoru znalazły się dwa utwory: „Msza organowa” oraz „Suita D-dur”. Zaprezentowane przez wykonawcę improwizacje to owoc jego wieloletnich doświadczeń w zakresie harmonii, faktury i organowej kolorystyki, a równocześnie forma osobistej modlitwy i odczuwania tajemnic wiary.

W pierwszej usłyszeliśmy „Mszę organową” opartą na motywach zaczerpniętych z chorału gregoriańskiego, który przez wieki poruszał słuchających pięknem pozbawionej wszelkich zbędnych ozdóbki melodyki. Utwór składał się z jedenastu części tworzących liturgię Mszy świętej. Były to kolejno: majestatyczny w swym charakterze i oparty na temacie Antyfony z Nieszporów na Boże Ciało *Introitus*, pełne pokory *Kyrie*, radosne, głoszące wielkość Boga *Gloria, Graduale, Alleluja*, wyznanie wiary czyli *Credo, Offertorium, Sanctus, Agnus Dei*, oparte na motywach „Adoro te devote” z hymnu św. Tomasza *Communion* oraz podniosłe w nastroju *Ite missa est*.

Kolejny utwór, „Suita D-Dur”, był inspirowany pieśniami ku czci Chrystusa Króla. W rozpoczynającym suitę Marsz majestatik artysta wykorzystał znany temat „Chrystus wodzem, Chrystus Królem”. W kolejnej części (*Katedrał gotik*) dały się słyszeć motywy pieśni „Czego chcesz od nas, Panie”. W utworze tym uwagę słuchaczy zwracała zaskakująca harmonia oraz specyficzne, ale również „gotyckie” brzmienie instrumentu. W *Andante* natomiast można było odnaleźć nawiązanie do fragmentu hendlowskiego *Mesjasza* ilustrującego słowa zaczerpnięte z Księgi Malachiasza („Ale kto przetrwa dzień jego nadejścia, kto się ostoi, gdy się ukáže”). Kolejne części suity, *Scherzo* oraz *Fanfare*, oparte były na pieśniach „Cóż Ci Jezu damy” oraz „Króluj nam Chryste”. Oryginalnym pomysłem zaskoczył nas wykonawca w *Adoration*. W utworze tym pojawiły się motywy kościelnych dzwonek. Rozbrzmiewały one cicho i subtelnie towarzysząc pieśni „Przed tak wielkim sakramentem”, aby następnie przejść w potężne brzmienie

dzwonów akompaniujących znanej melodii „Przed tak wielkim sakramentem”. Suitę zakończyła podniosła toccata i pieśń „Nie rzucim Chryste”.

Improwizacje Marka spotkały się z życzliwym przyjęciem, były podziękowania i kwiaty oraz oczywiście utwór na bis.

Dodajmy, że koncert stanowił formę promocji płyty kompaktowej Marka zarejestrowanej w kościele Św. Rodziny w Lublinie, w lutym 2002 r. Warto zauważyć, że zarówno płyta, jak i koncert zostały zauważone przez lokalną prasę i krytykę muzyczną. Na łamach „Kuriera Lubelskiego” ukazały się dwa teksty pióra red. Joanny Biegalskiej („Zabrzmią organy” – wywiad z Markiem Bochniakiem, 23 XI 2002 oraz „Improwizacje organowe” – 30 XI 2002). Słowa uznania napłynęły również od fachowców z Hiszpanii i Włoch. Powodem największej chwały dla wykonawcy jest jednak fakt, że egzemplarz płyty trafił do rąk Ojca Świętego Jana Pawła II.

Na zakończenie chciałbym jeszcze przypomnieć, że organizatorami „Spotkań z Muzyką Organową” są Akcja Katolicka Parafii Narodzenia NMP w Dąbrowicy, Schola „Lumines”, a współpracuje Towarzystwo Hiszpańsko-Polskie KUL. Szczególne słowa podziękowania należą się ks. proboszczowi Zygmuntovi Lipskiemu oraz paniom Annie Bochniak, Jolancie Golas i Ewie Zięba.

Cezary Taracha

ZAPROSZENIE

Klasa VI SZKOŁY PODSTAWOWEJ na zakończenie nauki będzie przeżywała uroczystość KOMUNII ŚWIĘTEJ GENERALNEJ w dniu 25 maja o godz. 8.00

Zakończenie Szkoły Podstawowej jest ważnym etapem w życiu i dlatego organizując uroczystość Komunii Świętej Generalnej chcę pomóc w kształtowaniu osobowości chrześcijańskiej. Ta uroczystość jest ściśle związana z chrztem świętym jako pierwszym i podstawowym sakramentem życia chrześcijańskiego. Wszczępienie w Chrystusa dokonane przez chrzest święty zobowiązuje do odpowiedzialnego postępowania, do realizacji zawsze i wszędzie chrześcijańskiego stylu życia. Celem tej uroczystości jest umocnienie wiary, nauczanie samodzielności i odpowiedzialności w życiu codziennym.

DRODZY RODZICE! Proszę Was serdecznie, abyście się włączyli w to dzieło i dopomogli w jak najlepszym przygotowaniu i przeżyciu tej uroczystości.

Moje bierzmowanie

Ranek 15.XII.2002 r., przecierając jeszcze sennie oczy wstając z łóżka, ze świadomością, że dziś jest jeden z najważniejszych dni w moim życiu chrześcijańskim. Po długich miesiącach, spotkań i przygotowań mam dziś przyjąć, wraz z grupą młodzieży z naszej parafii, sakrament świadczący o dojrzałości naszej wiary – sakrament bierzmowania.

Przejęta idę do kościoła, powtarzając sobie w myślach cały czas słowa ślubowania – „Pragniemy, aby Duch Święty, którego otrzymamy umocnił nas do mężnego wyznawania naszej wiary i do postępowania według jej zasad”, aby nie zapomnieć ich podczas ceremonii. Zmarznięta wchodzę do kościoła i już czuję cieplejszy powiew powietrza na twarzy. Spoglądam nerwowo na zegarek, upewniając się, że nie spóźniłam się. Ale nie, wszystko jest „pod kontrolą” i czuję jedynie przyjazne uśmiechy rodziny i przyjaciół zgromadzonych w świątyni. Rozglądam się wokół siebie. Wszyscy są odświętnie ubrani, choć na dworze trzaska mróz i sypie śnieg. Stoimy w głównym przejściu, chłopcy po lewej, a dziewczyny po prawej stronie. Tuż za nami stoją nasi świadkowie, osoby, które będą świadczyły o przyjęciu przez nas sakramentu dojrzałości chrześcijańskiej.

Po chwili rozpoczyna się Msza, odprawiana przez Księdza Biskupa Ryszarda Karpińskiego. Ks. Proboszcz nie pozwolił nam być jedynie „kandydatami” do bierzmowania, ale zaangażował nas do czynnego uczestniczenia we Mszy świętej. Czytaliśmy modlitwę wiernych, tekst ze Starego Testamentu i fragment Listu Apostolskiego, nieśliśmy dary do ołtarza, a kilka dziewcząt zaśpiewało Psalm. Przez cały czas trwania Mszy byliśmy wyjątkowo skupieni, w pełni zaangażowani w przeżywaniu tego niecodziennego, wyjątkowego wydarzenia. Słowa ks. Biskupa skierowane do nas, stojących u progu dojrzałego życia chrześcijańskiego, głęboko utkwiły nam w pamięci i myślę, że pomogą nam w wielu ważnych chwilach naszego życia. To była również bardzo ważna chwila w życiu naszych rodziców. Widziałam ich skupione, przejęte twarze i radość z tego, że przyjmujemy Chrystusa do naszych serc na zawsze. Piękne słowa podziękowania złożone przez naszych rodziców na ręce ks. Biskupa i ks. Proboszcza były wyrazem ich szczerzej wdzięczności za udzielenie nam sakramentu bierzmowania. Tę wyjątkową uroczystość uświetniła również schola, która podczas Mszy wykonała piękne pieśni. Na pamiątkę tego wydarzenia każde z nas otrzymało od swojego świadka lub od rodziny inny dar, który będzie przypominał uroczystość bierzmowania – wybraną książkę o treści religijnej z dedykacją od ks. Biskupa.

Po uroczystości wszyscy wraz z ks. Biskupem i naszym ks. Proboszczem zrobiliśmy pamiątkowe zdjęcie. Tego dnia opuściliśmy świątynię niechętnie, pragnąc wydłużyć chwile radosnego i podniosłego nastroju.

Choć dla innych był to zwykły, zimny grudniowy dzień, to dla mnie zawsze pozostanie on najbardziej słonecznym dniem w mojej chrześcijańskiej wierze. Z racji przyjęcia sakramentu bierzmowania odnowiliśmy przyrzeczenia trzeźwościowe.

Małgorzata Kaczorowska

„Podziękowałam Panu Jezusowi za szczęśliwy dzień, za to, że przyszedł do mnie i pełna radości kładłam się spać”

Drodzy Rodzice!

Przed rokiem Wasze dziecko po raz pierwszy w swoim życiu spotkało się z Chrystusem Eucharystycznym w czasie I Komunii Świętej.

Chcemy podziękować za ten wielki dar.

ZAPRASZAMY NA MSZĘ ŚWIĘTĄ DZIĘKCZYNNĄ W BOŻE CIAŁO (19 czerwca) o godz. 10.00 i na PIELGRZYMKĘ DZIĘKCZYNNĄ DO WĄWOLNICZY – 21 czerwca, godz. 9.00. W duchu jedności parafialnej zapraszamy też dzieci, których rodzice wysłali do I Komunii Świętej w innych parafiach. Rodzice pomóżcie dzieciom spotkać się z Panią Kębelską. Spotkanie przygotowawcze we **wtorek i środę przed Bożym Ciałem o godz. 17.00.**

Spotkanie opłatkowe młodzieży

Dnia 27 grudnia 2002 roku w uroczystość św. Jana odbyło spotkanie opłatkowe dla młodzieży uczącej się i pracującej z naszej parafii. Spotkanie odbyło się po raz pierwszy poza uroczystością Bożego Narodzenia. Wszyscy przybyli zgromadzili się w sali parafialnej z udziałem ks. Proboszcza oraz ks. Ryszarda. Na wstępie ks. Proboszcz serdecznie powitał przybyłych. Cezary Taracha odczytał fragment Pisma Świętego mówiący o narodzinach Jezusa Chrystusa. Po wspólnej modlitwie i odśpiewaniu kolędy ks. Proboszcz złożył serdeczne życzenia, a potem w wesołych nastrojach wszyscy łamali się opłatkiem składając sobie najserdeczniejsze życzenia. Popijając herbatę i jedząc ciasto śpiewaliśmy kolędy i czciliśmy Narodzonego Zbawiciela. Następnie każdy z uczestników spotkania opowiedział o sobie skąd pochodzi i czym się zajmuje. W ten sposób wielu z nas poznało się. Nasza schola parafialna umilała spotkanie swoim śpiewem. To było wartościowe spotkanie i warto je na przyszłość podtrzymywać. Po wspólnym kolędowaniu rozeszliśmy się z radością do naszych domów. *Małgorzata Szostak*

Oplatek Koła Przyjaciół Radia Maryja

W dniu 28 grudnia 2002 roku Koło Przyjaciół Radia Maryja przy naszej parafii, które powstało w sierpniu 2001 roku, obchodziło już po raz drugi swoje spotkanie oplatkowe. Koło powstało z grupy słuchaczy Radia na terenie naszej parafii a jego głównym zadaniem jest wspieranie Radia modlitwą i ofiarą materialną. Spotkanie poprzedziła jak co miesiąc wspólna modlitwa różańcowa i Eucharystia sprawowana w intencji Ojca Świętego, Biskupów, Kapłanów, Ojczyzny, ojca dyrektora i wszystkich pracowników Radia Maryja. Po zakończonej Mszy świętej uczestnicy przeszli do sali parafialnej gdzie po krótkim przygotowaniu zaczęło się uroczyste i wzruszające w swej wymowie dzielenie się oplatkiem i składanie życzeń. Jako pierwszy zabrał głos opiekun Koła – nasz proboszcz ks. Zygmunt Lipski, który oprócz pięknych życzeń świątecznych życzył, aby koło trwało przy Radiu Maryja i utwierdził nas w słuszności naszego działania, zwłaszcza w dzisiejszych tak trudnych dla Kościoła i Radia Maryja czasach. Następnie życzenia składali kolejno przedstawiciele grup i wspólnot skupionych przy naszej parafii. W imieniu Rady Parafialnej Wiceprzewodniczący Rady – pan Marian Filipek, w imieniu Akcji Katolickiej prezes Parafialnego Oddziału Akcji Katolickiej – pan Adam Kuśmirek i w imieniu Wspólnoty Ruchu Światło-Życie – pani Anna Palczewska. Po tej jakby oficjalnej części, wszyscy kolejno łamali się ze sobą białą okruszyną chleba życząc Bożego błogosławieństwa, wielu łask Bożych, opieki Matki Najświętszej, dużo zdrowia, szczęścia, wszelkiej pomyślności czy ponownego spotkania się na przyszłorocznym oplatku. Ponieważ spotkanie odbywało się bezpośrednio po świętach, stół zapraszał wszystkimi rodzajami ciasta jakie piecze się w naszych domach na te szczególne święta oraz przyniesionymi owocami. Nie zabrakło oczywiście odczytania podziękowania i życzeń świątecznych przesłanych przez dyrektora Radia Maryja – ojca Tadeusza Rydzyka. Jedną z uczestniczek ze wzruszeniem wspominała swoją wigilię sprzed wielu laty, gdy jako mała dziewczynka na rękach swojego taty przylatowała do jego serca słuchała pięknej kolędy i ta raz usłyszana zapadła jej głęboko w pamięć i serce. Tak więc czas szybko upływał na serdecznych rozmowach czy śpiewaniu kolęd i nadeszła pora na pożegnanie, dziękując jednocześnie wszystkim za spotkanie, a ks. Proboszczowi za udzieloną gościnę.

Kończąc tą relację, chciałbym wszystkich Drogich parafian zaprosić do słuchania Radia Maryja, które nadaje swoje audycje na falach FM 97 MHz i do naszej wspólnoty Rodziny Radia Maryja.

Edward Jasic

NASZ OPLATEK PARAFIALNY

Dnia 12 stycznia 2003 roku obchodziliśmy uroczystość Chrztu Chrystusa Pana i w tym samym dniu o godzinie 11.30 odbył się oplatek parafialny w naszym kościele. Msza święta rozpoczęła się śpiewaniem kolędy „Pójdźmy wszyscy do stajenki”, podczas której przez środek kościoła weszła procesja z Krzyżem Świętym i świecami. Czytanie z Księgi Izajasza, Dziejów Apostolskich oraz z Ewangelii według św. Marka była na temat chrztu. Jan Chrzciciel chrzczył wodą z Jordanu, mówiąc, że „za mną idzie silniejszy ode mnie”. Wtedy przyszedł do niego Jezus, aby przyjąć chrzest, a kiedy wychodził z Jordanu, otworzyły się niebiosa i rozległ się głos: „Ten jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie”.

Ksiądz opowiedział parafianom o królu Francji, Ludwiku IX, który przyjął chrzest święty w kaplicy, a koronowany był w katedrze. Pewnego dnia zapytany, dlaczego woli modlić w kaplicy, odrzekł, że poprzez przyjęty w niej chrzest został dzieckiem Bożym, którym będzie już na wieki. Tymczasem koronacja w katedrze ma dla niego mniejsze znaczenie, gdyż królem przestanie być w chwili śmierci.

Eucharystia była przypomnieniem naszego chrztu, który, podobnie jak Jezus, przyjął każdy, mimo że dziś już nikt nie pamięta tego momentu. Chrzest jest niezasłużonym darem Boga, w którym stajemy się dziećmi Bożymi. Oczyszcza nas z grzechu pierworodnego, który nastąpił w chwili, gdy poprzez nieposłuszeństwo człowiek zerwał przymierze z kochającym Panem. Z powodu tego grzechu jesteśmy skorzy do buntu i zła. Jezus wszedł do Jordanu, by głębiej zanurzyć się w człowieka. Stał się dla nas źródłem wody żywej wytryskującej ku życiu wiecznemu. Człowiek, który nie przyjąłby chrztu, byłby pozbawiony nadziei, perspektyw, motywacji. W chrzcie zostaje zapalona nadzieja na spotkanie z Bogiem. Bogu nie zależy na tym, by nas potępić, lecz by nas zbawić. Musimy pamiętać o tym, że chrzest jest zobowiązaniem do dawania świadectwa o Chrystusie. Gdy idziemy do bliźnich, z nami idzie Bóg. Mamy naśladować Jezusa. Żyjmy tak, by Bóg mógł rzec do każdego z nas: „Ten jest mój Syn umiłowany, moja Córka umiłowana, w którym/jej mam upodobanie”.

Modliliśmy się za wspólnotę kościelną i parafialną, biskupów, nasze rodziny, zmarłych, a także za nas samych, by łaski otrzymane w życiu doprowadziły nas do życia wiecznego.

Złożono dary ofiarne. Ministranci złożyli w ofierze chleb i wodę, siostry – oplatki, były także podarunki od dzieci, młodzieży, Koła Radia Maryja, Rady Parafialnej, Ruchu Światło-Życie oraz Akcji Katolickiej. Zaśpiewaliśmy kolędę

„Dzisiaj w Betlejem”. Natomiast śpiewając „Przybieżeli do Betlejem” przystąpiliśmy do Komunii Świętej, która miała miejsce wzdłuż ołtarza i przez środek kościoła.

Następnie przeżywaliśmy misterium kolędowe wykonane przez dzieci z miejscowej szkoły. Zapewne nie każdy wie, że misterium to gatunek średniowiecznego dramatu religijnego, obejmujący widowiska sceniczne o tematyce biblijnej, wyrosły w XII-XIII w. z kościelnych obrzędów liturgicznych. Wystawiane były początkowo w katedrach gotyckich, później, w XIV wieku zostały przeniesione na cmentarz. W misterium w naszym kościele udział brały dzieci przebrane za aniołki, trzech króli, Maryję oraz inne postacie biblijne. Przypomniały motywy wypędzenia Adama i Ewy z Raju za nieposłuszeństwo Bogu. Odegrały także scenkę zwiastowania Maryi przez Archanioła Gabriela, że urodzi Syna Bożego, którego nazwie Jezus. Śpiewały kolędę „Oj maluśki, maluśki”. Anioł powiedział do pasterzy, by poszli oddać Dzieciątku pokłon. Przywołano postać Heroda i jego okrutnych czynów. Diabeł posłał złego króla do piekła. Przybyli trzej królowie. Widowisko zakończyło się prośbą skierowaną do Pana Jezusa, by pobłogosławił wszystkich ludzi.

Następnie ks. Ryszard złożył wszystkim z ambony życzenia, przede wszystkim ks. Proboszczowi. Rozniesiono opłatki zachęcając wiernych do składania i sobie nawzajem życzeń. Nastąpiło błogosławieństwo i zaśpiewaliśmy kolędę „Gdy się Chrystus rodzi”.

Katarzyna Żagiel

ZAPROSZENIE

„Boże, Stwórcu i Odkupicielu wszystkich ludzi, udziel zmarłym sługom i służebnicom Twoim odpuszczenia wszystkich grzechów. Niechaj przez nasze pobożne modlitwy dostąpią miłosierdzia, którego zawsze pragnęły”.

DNIA 20 LIPCA O GODZ. 17.00 odbędzie się na cmentarzu parafialnym MSZA ŚWIĘTA I NABOŻEŃSTWO Z PROCESJĄ ZA ZMARŁYCH. Okaż wdzięczność swoim zmarłym i przyjdź na modlitwę.

Pomóż im przez modlitwę i Komunię Świętą. Zadbaj o wygląd ich grobów.

Przyjdź razem ze swoimi dziećmi, aby ich uczyć, jak szanujesz i kochasz swoich zmarłych!

„Kolędnicy misyjni”

Tradycją naszej parafii w okresie Bożego Narodzenia stało się misyjne kolędowanie dzieci, czyli odwiedzanie rodzin i przedstawienie krótkiego montażu słowno-muzycznego. W tym roku w łączności ze wszystkimi ogniskami misyjnymi należącymi do Papieskich Dzieł Misyjnych Dzieci kolędowaliśmy na rzecz potrzebujących w Boliwii. Pracuje tam nasza rodaczka s. Maria Ostrowska ze Zgromadzenia Sióstr Albertynek.

Dzieci z naszej parafii należące do Ogniska Misyjnego pod nazwą „Iskierki nadziei” odwiedziły około 30 rodzin. Odbywało się radosne kolędowanie, chodziliśmy od domu do domu, oznajmialiśmy radość z narodzenia naszego Pana i Zbawiciela Jezusa Chrystusa, przybliżając sytuację i potrzeby dzieci boliwijskich. Był to czas duchowego i materialnego wsparcia dzieci biednych, opuszczonych i nie znających jeszcze Pana Boga.

Wasza hojność, życzliwość i gościnność Drodzy Parafianie, ujęła nasze serca. Pragnę podziękować wszystkim, którzy otworzyli drzwi i swoje serca szeroko przed nami.

Dziękujemy za poczęstunek, waszą otwartość i za ofiary pieniężne, które były składane na potrzeby dzieci w Boliwii.

W wielu domach słyszeliśmy słowa zaproszenia na przyszły rok, słyszeliśmy słowa nie omijajcie nas, przychodźcie do nas co roku... Bóg zapłać!

Podziękowanie składam naszym małym, kochanym misjonarzom – kołędnikom. Wasz trud zaowocuje radością Waszych rówieśników w Boliwii i jeszcze bardziej Wasze małe serca uczuli na potrzeby innych. Poprzez misyjne kołędowanie wzrastacie w duchu odpowiedzialności za wielkie dzieło Kościoła, jakim są misje.

Moje podziękowanie kieruję również do Was Drodzy Rodzice, którzy jesteście gotowi posyłać Wasze pociechy na nasze spotkania misyjne, dziękuję szczególnie Mamom i Babciom za pomoc w przygotowaniu naszego kołędowania.

Dziękuję również naszemu ks. Proboszczowi oraz moim siostrzom Franciszkanom Misjonarkom Maryi z ul. Nałęczowskiej. Dzięki Waszej pomocy nasze kołędowanie stało się radośniejsze i owocniejsze... *Szczęść Boże!*

S. Irena Karczewska fmm

Koncert kołęd

Coniedzielne południe. Salka parafialna na plebani Kościoła pw. Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Dąbrowicy rozbrzmiewa pełną gamą sympatycznych głosików.

W niej właśnie od listopada zbiera się dziewczęca scholka pod czujnym okiem pani katechетки – Małgorzaty Lipskiej, której pomaga ks. Ryszard Mazurkiewicz.

Jedenaście przeuroczych uczennic (z klas II–V) z ogromną radością w sercu i dziecięcą pasją śpiewa Panu, wyznając zasadę, że kto śpiewa, ten po dwakroć się modli. Uroczą scholka ma już za sobą pierwszy poważny występ! 18 stycznia Anno Domini 2003 zaprezentowała się licznie zebranych parafianom w koncercie kołęd. Melodyjne pastorałki, przeplatane czytanyymi przez dwie uczennice tekstami dotyczącymi istoty narodzin Chrystusa, sprawiły bardzo pozytywne wrażenie. Niemal godzinny występ spowodował, że do kościołka zawitało Betlejem, a na wpisanej w scenografię występu szopce, dało się niemal

zobaczyć blask najważniejszej z gwiazd. Nawet świąteczny nastrój i podniosłość wynikająca z obcowania z Bogiem nie powstrzymały zachwyconych parafian przed okrzykami: bis, bis! Okrzykom stało się zadość, tym bardziej, iż najgłośniejszej bisowania domagał się ks. Zygmunt Lipski. Jemu to zresztą należy się największa chwała, gdyż to on zaproponował utworzenie owej scholi. Potwierdzeniem znakomitej pracy duszpasterskiej ks. Kanonika i pani Małgorzaty niech będzie ogromna pomoc w organizacji scholi ze strony rodziców. To właśnie oni, nie bacząc na oczekujący

na stole pyszny gorący rosół, nigdy nie zawodzili, przywożąc na próby i odwołując swoje pociechy.

Warto też wspomnieć o życzliwości Dyrekcji miejscowego Domu Kultury, która udostępniła sprzęt muzyczny.

Czasami do szczęścia potrzeba bardzo niewiele... odrobinę uśmiechu, kilka słów, parę gestów. Niekiedy zaś wystarczy zaśpiewać, ot tak od serca, niewinnie i po dziewczęcemu.

Ks. Ryszard Mazurkiewicz

AUTO – SACRUM: „Zgromadzeni wraz ze swymi pojazdami wokół ołtarza, chcemy dziękować Bogu za wszystkie dobra techniki i modlić się o kulturę w rozwoju motoryzacji”

Dnia 27 Lipca o godz. 11.30 zapraszam na **UROCZYSTĄ MSZĘ ŚWIĘTĄ O SZCZĘŚLIWĄ PODRÓŻ I BEZPIECZNA JAZDĘ.**

PRZYJEDŹ NA TĘ UROCZYSTOŚĆ swoim rowerem, motocyklem, samochodem, ciągnikiem, aby prosić **PATRONA KIEROWCÓW ŚW. KRZYSZTOFA** o dobre korzystanie z pojazdu. **ŚW. KRZYSZTOFIE – PROWADŹ NAS!**

Z życia naszego klubu sportowego

Dzięki zaangażowaniu miejscowej społeczności dwa lata temu powstał na terenie naszej Parafii klub sportowy pod nazwą Szkolno-Parafialny Klub Sportowy „Dąbrowica”.

Obecnie działają na terenie klubu dwie sekcje piłkarskie: seniorów, grających w „A” klasie oraz trampkarzy starszych. Obydwie grupy zajmują czołowe miejsca w rozgrywkach ligowych. Drużyna młodzieżowa wygrała wszystkie mecze w rundzie je-

siennej i gdyby nie to, iż dwa spotkania zostały przełożone z powodu ulewnych deszczy, chłopcy z pewnością mieliby na swoim koncie komplet punktów.

Działalność Klubu nie skupia się jedynie na lidze. Organizowane są także imprezy sportowe takie jak np. jesienne biegi przełajowe,

które pod nazwą „Bieg Przełajowy Szlakiem Dąbrowicy” skupiły w ubiegłym roku na starcie ponad 280 dzieci i młodzieży ze szkół podstawowych i gimnazjów.

Zwycięzcom w poszczególnych kategoriach wiekowych wręczono puchary oraz nagrody rzeczowe. Pozostali uczestnicy otrzymali pamiątkowe dyplomy i upominki od sponsorów. Impreza oprawiona była znakomitym komentarzem, który wzmagał wspaniałą sportową atmosferę na trasie

biegu. Rangę zawodów podnosi fakt, iż patronat nad nimi objął Lubelski Okręgowy Związek Lekkiej Atletyki, którego prezes osobiście czuwał nad prawidłowym przebiegiem rywalizacji.

Inną formą aktywności klubu jest organizowanie turniejów piłkarskich. Na wiosnę z okazji Dnia Dziecka na boisko w Dąbrowicy zjeżdżają drużyny z całego województwa, by walczyć o „Puchar Wójta gm. Jastków”. W okresie zimowym dzięki

uprzejmości dyrekcji Gimnazjum nr 7 w Lublinie młodzi sportowcy przygotowują się do udziału w turnieju piłki halowej. Turniej ten zorganizowany był w tym roku przez SPKS „Dąbrowica” w hali sportowej KUL 8 lutego. Do udziału w turnieju klub z Dąbrowicy zaprosił m.in. LKP „Motor”, Sygnał-Lublin oraz BKS-Lublin.

Wszystkie uczestniczące drużyny otrzymały pamiątkowe dyplomy, zaś zwycięzcom wręczone zostały puchary. Turniej wygrał LKP-Motor, drugie miejsce zajął Sygnał-Lublin, na trzecim zaś miejscu uplasowała się pierwsza drużyna BKS-u. Królem strzelców a jednocześnie najlepszym piłkarzem turnieju został Adrian Wójcik z LKP „Motor”. Najlepszym bramkarzem w opinii trenerów i sędziów był Piotr Kowalczyk z SPKS „Dąbrowica”. Obydwaj otrzymali pamiątkowe dyplomy oraz nagrody indywidualne.

Trzeba podkreślić znakomitą organizację turnieju, którego przebieg uświetniał profesjonalny komentarz w wykonaniu ks. Zbigniewa Antosza. Nad prawidłowym przebiegiem rozgrywek czuwał wieloletni sędzia piłkarski pan Andrzej Zięba. Ciepłe słowa pod adresem organizatorów składają ku temu, aby turniej ten wszedł na stałe do kalendarza imprez sportowych w Lublinie.

Ukłony należą się także sponsorom, dzięki którym mogło dojść do tego sportowego wydarzenia. Wydatnej pomocy przy organizacji imprezy udzieliła „Nałęczowianka”, która podarowała wodę mineralną dla uczestników turnieju. Drobnymi upominkami obdarował wszystkich Totalizator Sportowy. Kredyt Bank Oddz. w Lublinie pomógł w sfinansowaniu przedsięwzięcia.

Jesteśmy przekonani, iż było to znakomite sportowe wydarzenie, dzięki któremu zostaną zacieśnione więzi przyjaźni między klubami.

Widząc ogromną potrzebę uprawiania sportu przez dzieci, Szkolno-Parafialny Klub Sportowy „Dąbrowica” organizuje nabór do sekcji piłkarskiej dzieci w wieku od lat 7 czyli już od pierwszej klasy szkoły podstawowej. Informacje na ten temat można uzyskać pod numerem telefonu 50-21-303 lub tel. kom. 0-504-195-225. Serdecznie zapraszamy. Ze sportowym pozdrowieniem:

Grzegorz Karczmarczyk

„Kiedyś, o Jezu, chodził po świecie, brałeś dzieciaki w objęcia swe...”

DNIA 3 SIERPNI NA MSZY ŚWIĘTEJ O GODZ. 10.00

będziemy dziękować” rodzice, chrzestni, rodzeństwo, dziadkowie za przyjęty przed rokiem sakrament chrztu świętego, za zdrowie i życie dziecka i chcemy prosić o błogosławieństwo na dalsze lata.

Serdecznie zapraszam na modlitwy i proszę o przyniesienie świec.

WIELKI TYDZIEŃ W NASZEJ PARAFII

WIELKI CZWARTEK – dzień ustanowienia Najświętszego Sakramentu i sakramentu kapłaństwa

Godz. 18.00 – Modlimy się w intencji kapłanów
Adoracja w Ciemnicy do godz. 20.00 – adorują ministranci

WIELKI PIĄTEK – rocznica śmierci Pana Jezusa

Godz. 8.00 – Adorują ministranci i dzieci szkolne oraz chętni

Godz. 17.00 – DROGA KRZYŻOWA

Godz. 18.00 – LITURGIA WIELKIEGO PIĄTKU

Do godz. 20.00 adoracja – ul. Przejrzysta, Zakątek, Deszczowa i Główna

20.00-21.00 – Kol. Nałęczowska, ul. Nałęczowska, Urodzajna i Stroma

WIELKA SOBOTA – WIGILIA PASCHALNA

Rano adorują dzieci, przychodzące do poświęcenia pokarmów.

Godz. 8.00 – Dąbrowica wieś

Godz. 9.00 – Kol. Warszawska i Kol. Sadowników

Godz. 10.00 – ul. Deszczowa, Przejrzysta, Główna, Zakątek

Godz. 11.00 – Kol. Nałęczowska, ul. Nałęczowska, Urodzajna i Stroma

Godz. 12.00 – Kol. Płuszwice

Godz. 13.00 – Duszpasterska Rada Parafialna

Godz. 14.00 – Siostry Franciszkanki Misjonarki Maryi

Godz. 15.00 – Akcja Katolicka

Godz. 16.00 – Ruch Światło-Życie

Godz. 17.00 – Siostry Pasterzanki

Godz. 18.00 – LITURGIA WIGILII PASCHALNEJ

Do godz. 20.00 – adorują mieszkańcy Kol. Płuszwice

21.00-22.00 – Dąbrowica wieś

22.00-22.30 – Maturzyści wraz z rodzicami

NIEDZIELA ZMARTWYCHWSTANIA

Msza święta rezurekcyjna o godz. 6.00

SPOWIEDŹ ŚWIĘTA W WIELKI CZWARTEK I SOBOTĘ:

godz. 17.00-18.00.

I na Ciebie czeka Chrystus. PRZYJDŹ! NIE ZWLEKAJ!

MISJE ŚWIĘTE – PARAFIA DĄBROWICA 8-14 VI 2003 ROK

NIEDZIELA 8 VI – ZIELONE ŚWIĄTKI

- Godz. 8.00 – Msza święta i rozpoczęcie misji
Godz. 10.00 – Msza święta nauka stanowa dla młodzieży
Godz. 11.30 – Msza święta nauka dla dzieci
Godz. 17.00 – nauka stanowa dla kobiet
Godz. 18.00 – Msza święta bez kazania
Godz. 18.30 – nauka stanowa dla mężczyzn

PONIEDZIAŁEK – 9 VI

- Godz. 8.00 – Msza święta i nauka stanowa rodziców
Godz. 16.30 – Msza święta z nauką dla dzieci szkolnych
Godz. 18.00 – Msza święta i nauka stanowa rodziców
Godz. 19.30 – Msza święta i nauka dla młodzieży. Msza święta Prymicyjna

WTOREK – 10 VI

- Godz. 8.00 – Msza święta z kazaniem
Godz. 16.30 – Msza święta z nauką dla dzieci
Godz. 17.30 – Procesja na cmentarz i modlitwy
Godz. 18.00 – Msza święta z kazaniem (może na cmentarzu)
Godz. 19.30 – Msza święta i nauka dla młodzieży

ŚRODA – 11 VI

- Godz. 8.00 – Msza święta i nauka z kazaniem
Godz. 16.30 – Msza święta z nauką dla dzieci
Godz. 18.00 – Msza święta z nauką dla wszystkich
Godz. 19.30 – Msza święta i nauka dla młodzieży

CZWARTEK – 12 VI

- Godz. 9.00 – Msza święta z kazaniem
Godz. 10.00 – Nabożeństwo dla ludzi chorych
Godz. 16.00 – Spowiedź dzieci i Msza święta
Godz. 18.00 – Msza święta z nauką
Godz. 19.30 – Msza święta i nauka dla młodzieży

SPOWIEDŹ od 8.00-11.00 i od 16.00-19.30

PIĄTEK – 13 VI

- Godz. 8.00 – Uroczysta Komunia Święta rodziców z odnowieniem przysięgi małżeńskiej.
Od godz. 10.00 – odwiedzanie chorych w domach
Godz. 16.30 – Msza święta dla dzieci szkolnych
Godz. 18.00 – II grupa małżeństw
Godz. 19.30 – III grupa małżeństw

SOBOTA – 14 VI

- Godz. 8.00 – Msza święta z kazaniem
Godz. 16.30 – Msza święta z nauką dla dzieci przedszkolnych i błogosławieństwo małych dzieci
Godz. 18.00 – Msza święta z kazaniem. *Ciebie Boga wystawiamy*. Procesja do krzyża. Poświęcenie pojazdów.

Z życia naszej parafii

- 31 X – Procesja na zakończenie miesiąca różańcowego z udziałem dzieci.
1 XI – Dzień Wszystkich Świętych. Po Mszy świętej o godz. 11.30 procesja żałobna na cmentarzu i poświęcenie pomników.
2 XI – Wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych. Msza święta o godz. 16.00 w kościele i procesja różańcowa.
11 XI – Rocznica odzyskania niepodległości. Msza święta w intencji Ojczyzny połączona z uroczystą akademią.
17 XI – Parafialny dzień misyjny połączony z nabożeństwem dziękczynnym za ogłoszenie błogosławioną s. Marię od Męki Pańskiej, założycielki Sióstr Franciszkanek Misjonarek Maryi.
22 XI – Uroczysta Msza święta z racji św. Cecylii i spotkanie ze scholą.
24 XI – Święto patronalne Akcji Katolickiej – uroczysta Msza święta.
24 XI – Koncert organowy w wykonaniu organisty p. Marka Bochniaka.
26 XI – Msza za zmarłych księży, którzy pracowali w naszej parafii.
1 XII – Wybory do Duszpasterskiej Rady Parafialnej.
1 XII – Spotkanie partnerskiej grupy z Münster.
8 XII – Uroczystość św. Mikołaja – spotkanie z dziećmi. Na sali wykład: List Ojca Świętego o Różańcu – ks. lic. Janusz Stępnik.
12-15 XII – Rekolekcje adwentowe prowadził ks. Andrzej Dudziński.
15 XII – Ks. bp Ryszard Karpiński udzielił sakramentu bierzmowania.
24 XII – Msza święta za zmarłych w roku 2002.
27 XII – Spotkanie opłatkowe dla młodzieży szkolnej i pracującej.
28 XII – Opłatek parafialnego Koła Radia Maryja.
31 XII – Uroczyste zakończenie starego roku. Msza święta z udziałem małżonków, którzy w tym roku zawarli sakrament małżeństwa. Zabawa sylwestrowa dla dzieci w sali parafialnej.

2003 Rok

- 1 I – Msza święta o błogosławieństwo w Nowym Roku. Modlitwy o pokój.
- 2 I – Opłatek parafialnego Oddziału Akcji Katolickiej.
- 5 I – Koncert kolęd w wykonaniu chóru „Jubileum” z Lublina.
- 12 I – Zebranie rodziców ministrantów.
- 12 I – Opłatek parafialny.
- 28 XII – 18 I – Wizyta duszpasterska na terenie parafii.
- 19 I – Koncert kolęd w wykonaniu scholi dziecięcej. Zebranie rodziców dzieci I komunijnych.
- 25 I – Kradzież rynny i rury spustowej z dachu na kościele.
- 26 I – Opłatek ministrancki.
- 3-8 II – Odwiedziny chorych i starszych z racji Światowego Dnia Chorego.
- 8 II – Turniej piłkarski o Puchar Prezesa Szkolno-Parafialnego Klubu Sportowego z Dąbrowicy zorganizowany w hali sportowej KUL.
- 9 II – Światowy Dzień Życia Konsekrowanego.
- 11 II – Światowy Dzień Chorego – Msza święta i adoracja Najświętszego Sakramentu.

MSZE ŚWIĘTE

ZWYKŁE DNI: GODZ. 18.00 (LATEM), 17.00 (ZIMĄ)

NIEDZIELE I ŚWIĘTA: 8.00, 10.00, 11.30, 17.00

ŚWIĘTA TYLKO KOŚCIELNE: 8.00, 11.30, 17.00

KANCELARIA PARAFIALNA

CZYNNNA W CZWARTEK, PIĄTEK I W SOBOTĘ

W GODZ. 17.00-18.00

ECHO DĄBROWICY. Pismo parafii Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Dąbrowicy. Redaguje zespół: Cezary Taracha, Jolanta Golas, s. Teresa FMM, ks. Zygmunt Lipski.

Adres: Kancelaria Parafialna, Dąbrowica 132, 21-008 Tomaszowice.

Tel. (81) 50-20-893. Nakład 600 egz. Skład i druk: WOF Niepokalanów.